

राज्ञसा विस्मयं जग्मुः सहसाभिनिपीडिताः ।
 वानरैर्मघसंकाशैः शक्रवीर्यपराक्रमैः ॥ ५० ॥
 सहस्रैर्बहुभिश्चापि नीलमेघौघसंनिभैः ।
 गिरिकूटप्रमाणैश्च वानरैरावृता दिशः ॥ ५१ ॥
 निर्धात इव संजज्ञे स बलौघस्वनो महान् ।
 स यथा श्रूयते शब्दो मथ्यमानस्य तोयधेः ॥ ५२ ॥
 तेन शब्देन महता सप्राकारा सतोरणा ।
 लङ्का प्रचलिता सर्वा सशैलवनकानना ॥ ५३ ॥
 राज्ञसा विस्मयं जग्मुः प्राकाराट्टालकास्थिताः ।
 तादृशान् कपिलान् दृष्ट्वा वानरानभितः स्थितान् ॥ ५४ ॥
 कोटीशतसहस्रैस्तु श्रुत्यैरबुदैस्तथा ।
 शङ्कुभिश्च कुरीन्द्राणां रामोऽथ रुरुधे पुरीं ॥ ५५ ॥
 नीहार् इव संजज्ञे सन्यानामभियायिनां ।
 राज्ञसा संवृतः सूर्यस्तमसेव तदाभवत् ॥ ५६ ॥
 प्रचचाल पुरी लङ्का सप्राकारा सतोरणा ।
 गुहाश्च नेडुः शैलानां गर्जद्भिर्हरियूथपैः ॥ ५७ ॥
 रामलक्ष्मणगुप्ता सा सुग्रीवेण च वाहिनी ।
 बभूव दुर्धर्षतरा सेन्द्रैरपि सुरासुरैः ॥ ५८ ॥
 रामस्तु बहुभिर्दृष्टैः प्रणदद्भिः प्लवङ्गमैः ।
 संमन्त्र्य मन्त्रिभिः काले निश्चित्य च पुनः पुनः ॥ ५९ ॥